

VETERINÀRIA

Radiografia de la professió: Els veterinaris clínics(I)

Pep Aguiló rep el premi Mateu Orfila

Tòfol Arbona, de la veterinària a l'arquitectura i les arts

Els nous reglaments europeus de seguretat alimentària

Avepa # col·lectiu de jubilats # VSF # cas clínic # actualitat # agenda

Nuevo envase en monopipeta simplemente, más fácil

- Para perros y gatos.
- Rápida y duradera acción antiparasitaria.
- Más eficaz que K9-Advantix® y Advantage® frente a garrapatas y pulgas.¹
- Elimina los huevos y las larvas de las pulgas.
- Resiste al agua y a los champús.¹
- Seguro para cachorros a partir de 8 semanas.

FRONTLINE Combo
Fipronil + (S)-metoprene
Máxima protección para todos

Eficaz contra:

editorial

sumari

# AVEPA: Cursos • Coneguem els nostres socis	4
# Seguretat alimentària: Nova normativa	6
# Veterinaris sense Fronteres: Exposició 'Deja que cante el gallo'	7
# Portada: Radiografia actual de la professió: Clíniques de petits animals	8
# Perfil col·legial: Tòfol Arbona	11
# Actualitat: Grip aviària • Butlletí informatiu	12
# Reportatge: Pep Aguiló, reconegut • Jubilats	14
# Cas clínic • Agenda • Altes i baixes	15
# Pintura al COVIB • Assessoria Jurídica	17
# Resolució del cas clínic	18

La medicina de petits animals

La professió veterinària, aquella gran desconeguda... Així podria començar l'article de portada d'aquest mes, si no fos perquè va dirigit precisament a nosaltres, els manescals. Però, realment coneixem bé la nostra professió? Amb aquesta sèrie d'articles monogràfics, hem considerat oportú aprofundir una mica en la situació actual de la veterinària a la nostra comunitat, fent una radiografia del present de cada una de les grans branques: clínica, sanitat i aliments, i grans animals.

I per començar, la clínica de petits animals, el sector que més ha evolucionat els darrers anys i, possiblement, el més conegut per a la gent del carrer. Gairebé la meitat dels veterinaris de les nostres illes treballen, a temps complert o parcial, en la medicina de petits animals. I això són molts veterinaris!!

Per això, avui dia és difícil trobar un poble de la nostra geografia sense una creu blava. Hi ha moltes clíniques, i molt ben equipades, potser massa. La nostra és una professió vocacional, en la que pensem més amb el cor que amb el cap a l'hora de gestionar recursos. Però haurem de ser millors empresaris si volem seguir oferint la millor medicina als nostres clients.

Edita: Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears (COVIB). **Direcció veterinària:** Mireia Mayol. **Direcció periodística:** Dirkom. **Consell editorial:** Jesús Martínez, Tolo Palou, Lluís Riera, Francisco Solá. **Fotografia:** Jaime Reina. **Publicitat:** COVIB (Cecilio Metelo, 14 2ºD - Tel: 971 71 30 49). **Disseny i maquetació:** dDC. **Impressió:** amadip.esment. **Dipòsit legal:** LE-920-1998

El Comitè de Redacció recorda als col·laboradors de la revista que poden utilitzar tant el català com el castellà en l'elaboració dels seus articles. Veterinària no es fa responsable ni s'identifica amb les opinions que els seus col·laboradors expressen a través dels treballs publicats. Reservats tots els drets. Prohibida la reproducció total o parcial de qualsevol informació gràfica o escrita per qualsevol mitjà sense el permís escrit del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears.

Xicu Costa xerra sobre la gestió de centres veterinaris

Un taller de citologia i una xerrada sobre Leishmaniosi completen les activitats d'aquest trimestre

El dia 17 de Gener es va celebrar a Palma una conferència sobre gestió de centres veterinaris. El ponent, Xicu Costa, és llicenciat en econòmiques i PDD (programa de desenvolupament directiu) per IESE, i actualment és director d'àrea de negoci de La Caixa a la zona de migjorn.

A la xerrada, ens va parlar del pla de negoci, introduint termes desconeguts per a molts de nosaltres, com els conceptes de missió i visió, imprescindibles per definir els reptes estratègics del nostre negoci. La xerrada va acabar amb un 'cocktail' per donar la benvinguda al nou president d'AVEPA, en Pep Aguiló.

D'altra banda, Elena Martínez de Merlo, que treballa a l'hospital de la Facultat de Veterinària de Madrid i de qui ja vàrem gaudir l'any passat, va tornar a la nostra illa per donar un taller pràctic de citologia. Durant tot el dissabte, Elena Martínez ens va anar descobrint els secrets per interpretar correctament una citologia, ja sigui de pell, òrgans interns, gangli, moll d'os, o líquids corporals.

El 18 de Febrer, al Col·legi de Metges de Palma, Javier Nieto (a sota, a la dreta), de l'Institut de Salud Carlos III de Madrid, va fer una conferència sobre Leishmaniosi: diagnòstic i tractament. La xerrada, acompanyada per material gràfic, va ser molt tècnica i captà l'interés dels assistents.

Personal Auxiliar ja és al carrer

El mes de Gener va sortir el primer número de Personal Auxiliar, una nova publicació d'AVEPA que va dirigida a les ATV. La revista, que sortirà cada tres mesos, arriba a tots els socis de manera gratuïta juntament amb la revista científica d'AVEPA. A cada número es tracten diferents temes d'interès pel personal auxiliar: tècnics, alimentació, màrqueting i 'merchandising', situació de les auxiliars en altres països, entrevista a auxiliars, etc. Esperem que tant als socis, com al personal auxiliar els hi sigui útil aquesta nova publicació.

Què farem el pròxim trimestre?

D'altra banda, els tallers o cursos prevists per al proper trimestre són els següents:

- 16-17 de Juny: taller avançat d'ECG.
- 23-24 de Setembre: formació continuada oftalmologia.

Des de la vocalia d'AVEPA a Balears, voldríem disculpar-nos per alguns malentesos que hi ha hagut en els tallers que hem organitzat. Volem fer tallers molt pràctics, que els assistents aprofitin al màxim i en els que hi hagi un intercanvi d'informació entre el ponent i els veterinaris. Per desgràcia, per aconseguir-ho s'ha de limitar el número de places, que varien de 20 a 30 persones en funció del tema

tractat i del tipus de taller. És per això que, tan sols en aquestos casos, demanem fer l'ingrés del curs per avançat, únicament per assegurar l'assistència dels veterinaris que s'hi apunten. Demanem disculpes pels malentesos que això hagi pogut generar, i agrairíem qualsevol tipus de suggeriment que ens vulgueu fer en aquest aspecte. En el cas del taller avançat d'ECG del mes de Juny, i a petició dels mateixos ponents, tindran preferència d'inscripció els veterinaris que varen assistir al taller bàsic de l'any passat. Amb això es vol intentar que el nivell de coneixements de les persones que facin el curs sigui uniforme i no s'hagin de tornar a explicar conceptes que es varen donar en el primer curs. En el cas que quedin places lliures, llavors s'obrirà un termini d'inscripció de la forma habitual.

CONEGUEM ELS NOSTRES SOCIS

Fa anys que ens veiem a cada curs i moltes vegades no sabem ni el nom d'aquella persona que se'ns seu sempre al davant. AVEPA Balears us proposa un breu qüestionari que ens ajudarà a conèixer-nos una mica més a tots plegats.

Nom: Sílvia Colom Reus.

Edat: 26 anys.

Estat civil: Fadrina.

Fills: Cap.

Afeccions: Cine, sortir amb les amigues, 'footing'.

Quin és el teu menjar preferit?
Japonès.

I el que més avorreixes? Col-i-flor.

Quin llibre tornaries a rellegir? El ocho.

A quin lloc del món t'agradaria perdre't uns dies?
Nova York.

Amb qui hi aniries? Amb algú divertit.

D'aquells ideals juvenils, què en queda?
Poca cosa.

Quin animal t'agradaria ser? Òliba.

De no ser veterinari, a què t'hauries dedicat?
Psiquiatra.

Nom: Manuel Ruiz Puig.

Edat: 27 años.

Estat civil: Soltero.

Fills: cero.

Afeccions: viajar, jardinería, leer, cine, estar con mis amigos...

Quin és el teu menjar preferit?
Paella y tortilla de patatas.

I el que més avorreixes? Acelgas y sardinas.

Quin llibre tornaries a rellegir? Le Zebre y La sombra del viento.

A quin lloc del món t'agradaria perdre't uns dies?
Francia.

Amb qui hi aniries? Mi chica.

D'aquells ideals juvenils, què en queda? Todavía soy joven...

Quin animal t'agradaria ser? Un gato.

De no ser veterinari, a què t'hauries dedicat? Médico.

Entren en vigor los nuevos Reglamentos Europeos de seguridad alimentaria

Desde el 1 de enero de 2006 son aplicables los Reglamentos de Higiene y de Control Oficial de los Productos Alimenticios, que en su conjunto se conocen como "Paquete de Higiene".

Comprenden dos Reglamentos dirigidos hacia los operadores económicos de empresas alimentarias (Reglamentos 853/2004 y 854/2004), dos Reglamentos dirigidos hacia las autoridades encargadas del Control Oficial (Reglamentos 853/2004 y 854/2004), y una Directiva que deroga gran parte de las Directivas europeas que regulaban hasta esa fecha las condiciones de higiene de los productos alimenticios (Directiva 2004/41/CE).

Este paquete normativo se sustenta en el Reglamento CE nº 178/2002, que sienta las bases generales de la legislación alimentaria, establece las obligaciones y responsabilidades de las empresas alimentarias y, además, fija como obligatoria la Trazabilidad de los alimentos a lo largo de toda la cadena alimentaria a partir del 1 de enero de 2005.

6

Se ha pretendido con estas normas una actualización y simplificación de la legislación alimentaria, con el objetivo principal de garantizar un elevado nivel de protección de los consumidores en relación con la seguridad alimentaria, estableciendo los principios sobre los que se va a gestionar, que pueden resumirse en los siguientes:

Es necesario para garantizar la seguridad alimentaria abordarla bajo un planteamiento integrado desde la de producción primaria hasta la puesta en el mercado de los alimentos y su entrega al consumidor: ("De la granja o desde el campo a la mesa").

Cada uno de los operadores de empresa alimentaria a lo largo de la cadena alimentaria debe garantizar que no se comprometa la seguridad alimentaria. Para ello deben velar porque en sus establecimientos se cumpla la legislación alimentaria y estar en condiciones de poder demostrarlo a las autoridades sanitarias.

El operador de la empresa alimentaria debe garantizar que los alimentos que pone en el mercado son seguros. Por lo tanto, se le considera el responsable legal principal de la seguridad alimentaria.

La seguridad alimentaria es el resultado de diversos factores: establecimiento de normas en materia de higiene mediante actos legislativos, implantación de Controles Oficiales por parte de las Autoridades para comprobar el cumplimiento de las normas, y establecimiento y puesta en marcha por parte de los operadores de empresa alimentaria de programas y procedimientos de seguridad alimentaria basados en los principios del Análisis de Peligros y Puntos de Control Crítico (APPCC).

Los requisitos relativos al APPCC deben tener en cuenta los principios incluidos en el Codex Alimentarius. En el Reglamento 853/2003 se recogen de manera específica.

Previamente a la implantación de sistemas APPCC los establecimientos deben funcionar cumpliendo los procedimientos generales de higiene. Se conocen con el nombre de Prerrequisitos Sanitarios, Requisitos previos al APPCC o Planes de apoyo.

En la actualidad no es viable todavía aplicar de forma general los principios del APPCC a la producción primaria. No obstante, debe fomentarse el uso de prácticas higiénicas apropiadas en las explotaciones agrícolas y ganaderas mediante la elaboración de Guías, y tanto los agricultores como los ganaderos deben confeccionar registros en los que quede constancia de la vigilancia y resultados de los controles que efectúan para garantizar la seguridad alimentaria.

Se establece la obligatoriedad de que todos los establecimientos alimentarios queden registrados por las Autoridades Sanitarias, en la forma que éstas lo requieran, para que puedan llevarse a cabo de manera eficaz los Controles Oficiales.

Las empresas alimentarias y de piensos deben implantar sistemas de trazabilidad para poder proceder a retiradas específicas y precisas de productos que no sean seguros y poder informar a los consumidores y a las autoridades sanitarias.

Las medidas y acciones que son necesarias para reducir, eliminar o evitar un riesgo para la salud, deben fundamentarse en los tres elementos interrelacionados que componen el análisis del riesgo: la determinación o evaluación científica del riesgo, la gestión del riesgo y la comunicación del riesgo.

La determinación del riesgo se debe llevar a cabo de una manera independiente, objetiva y transparente, basada en la información y los datos científicos disponibles. Con este fin se ha creado la Autoridad Europea de Seguridad Alimentaria (EFSA) y organismos nacionales similares.

Es de esperar que estas disposiciones cumplan con su objetivo, y que faciliten y mejoren la gestión de la seguridad alimentaria, cuya consecución es cosa de todos.

Jesús Martínez

Exposició fotogràfica i recital de contes 'Deja que cante el gallo'

L'organització Veterinaris Sense Fronteres amb el suport de la Direcció General de Cooperació de la Conselleria d'Immigració i Cooperació del Govern de les Illes Balears ha presentat l'exposició fotogràfica 'Deja que cante el gallo'. Des del passat mes d'Octubre fins el març hem pogut veure-la a Inca, Palma, Ciutadella, Maó, Sant Antoni de Portmany i Formentera. A les quatre illes hem pogut gaudir de la seva visió, compartint l'idea de VSF d'arribar a tots els pobles àvids de cultura.

L'exposició la formen 30 fotografies en blanc i negre fetes pel fotògraf basc Eduardo Arrillaga, artista que ens ofereix una visió molt personal del dia a dia de les famílies pageses de Bolívia, Guatemala, Haití i de la República Dominicana, zones on VSF treballa desenvolupant els seus projectes. La feina i l'esforç d'uns pobles que viuen de i per a la terra que cultiven.

Eduardo Arrillaga va néixer a Elgoibar, Gipuzkoa, a l'any 1966. Ha fet més de 30 exposicions individuals i col·lectives. Ha publicat llibres i reportatges a The

Independent Magazine, La Vanguardia, Diario Vasco, El Periódico, El Correo Espanyol, La Fotografía, Egin, Integral... El reconeixement al seu treball li ha arribat mitjançant la concessió de diversos premis. Algunes de les fotografies d'aquesta mostra han obtingut premis nacionals i internacionals. L'exposició 'Deja que cante el gallo' suposa la culminació d'un treball amb Veterinaris Sense Fronteres, que s'inicià ara fa deu anys, mentre feia un viatge per Guatemala.

L'exposició s'ha complementat amb uns recitals de contes trets del llibre del mateix nom, 'Deja que cante el gallo', que ja va ser presentat a Palma el març del 2003. Palma, Alaior i Formentera han estat les poblacions on artistes i voluntaris ens llegiren i escenificaren diferents contes, tots ells amb el rerefons rural que dona cohesió tant al llibre com a l'exposició.

Des de la delegació de VSF us donam les gràcies a tots/es el que heu participat en aquesta enriquidora activitat cultural i de sensibilització.

Fotos cedides per Xavier Farrés

7

Xavier Farrés Wunsch

Delegat de VSF a les Illes Balears

Palma acull l'assemblea general de VSF

La delegació de Veterinaris Sense Fronteres a les Illes Balears organitzà els passats dies 18 i 19 de març a la Sala Capítular del Monestir de La Real de Palma l'assemblea general de l'organització.

La idea de conservació de l'entorn rural en oposició als interessos urbanístics d'una minoria, que planteja la plataforma Salvem La Real, encaixa en el pensament que VSF defensa en els països on du a terme els seus projec-

tes de cooperació. Aquesta associació de reivindicacions motivà l'elecció del lloc per a celebrar l'assemblea general, triat per la delegació de VSF. En aquesta assemblea es decidí la planificació estratègica i operativa que ha de regir l'organització des del 2006 al 2010 i que resumeix la visió de l'ONG de cara al seu futur pròxim. Planteja una sèrie d'idees clau.

Una contribució per transformar el món. Com va dir Chico Méndez, activista lluitador a favor de la conservació de les poblacions indígenes i del seu entorn, "al principio pensé que luchaba por salvar los árboles del caucho, más tarde pensé que lo hacia para salvar la selva amazónica, ahora sé que estoy luchando para salvar la humanidad".

El nostre compromís és amb les poblacions rurals "perifèriques".

Som una organització que mai ha tingut com a prioritat créixer, sinó madurar.

Fer realitat la il·lusió que es converteix per sí mateixa en passió, l'actiu de VSF son els seus recursos humans.

La "Sobirania Alimentària" és l'eix transversal del nostre treball. Una altra forma de produir i comercialitzar aliments és possible.

El programa de l'assemblea el podeu trobar a la pàgina web de VSF, www.pangea.org

En continuarem xerrant.

Ja és hora de donar un cop d'ull a la situació de la nostra professió a Balears. Després de molts d'anys de canvis o, millor dit, de constant evolució, des de la revista del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears proposem fer en els quatre pròxims números, una radiografia de les tres branques en les que, per una qüestió de comoditat, hem decidit dividir la nostra profes-

sió, la veterinària, a la nostra Comunitat Autònoma. Començarem pels veterinaris clínics, amb la seva evolució a Balears, els tipus de clients, la psicologia i la profilaxis. En posteriors números tractarem d'aprofundir en l'especialització a la clínica, i després entrarem en els camps de sanitat i aliments, i en el de grans animals. Aquí anem...

Radiografia de la professió: Veterinaris clínics (I), el nou metge de família

A Balears s'ha produït un increment de clíniques veterinàries en els darrers anys. Els nous llicenciats s'estimen més començar de zero després del període de pràctiques que no treballar per compte aliena com pot passar a altres comunitats

En el moment en el que la mascota es converteix en una part tan important en el si familiar, el clínic ha d'incorporar la psicologia en el tracte amb els clients, o el màrqueting en la manera de gestionar la clínica

De cada vegada la clientela ha anat demandant més serveis al veterinari i la conseqüència lògica d'aquesta tendència ha estat la profilaxis o preservació d'una malaltia abans que afecti l'animal

En els darrers anys, a Balears s'ha produït un increment de la feina de veterinari. Podem dir, sense por a equivocar-nos, que la professió a la que ens dediquem gaudeix de bona salut a la nostra Comunitat Autònoma. Per adonar-nos d'aquest fet, basta pegar un cop d'ull a les xifres que maneja el Col·legi. En els darrers 10 anys, per fixar un termini de referència, 241 veterinaris s'han donat d'alta a Balears, per tan sols 64 baixes. Si tenim en compte que a 31 de desembre de 2005 hi havia 403 veterinaris en disposició de treballar a Balears, ens queda que en la darrera

dècada hi ha hagut un increment de veterinaris de gairebé el 50 per cent, una xifra impressionant.

En la vessant de clíniques, també s'ha produït una proliferació important, sens dubte provocada, apart de per l'increment de veterinaris, per diversos factors com la continua especialització de la professió, amb nombrosos cursos i seminaris organitzats a Balears o a altres comunitats veïnes, o la importància que han adquirit a la societat els animals de companyia, que en moltes llars tenen el rol de membre de la família, amb la conseqüent demanda de serveis per part dels seus propietaris. En les següents línies tractarem d'analitzar com es troba la veterinària a Balears en el moment actual i quina evolució ha seguit la nostra professió en els darrers anys.

Noves clíniques

Segons xifres facilitades pel COVIB, a Balears hi ha actualment 130 clíniques veterinàries (104 a Mallorca, 11 a Menorca i 15 a les Pitiüses), de les quals 30 (gairebé un 25%) s'han obert en els darrers 10 anys. A Mallorca la situació és més clara, especialment a Ciutat, on, de les 39 clíniques que hi podem trobar en el 2006, una dotzena (és a dir, més d'un 30%) han estat inaugurades dins la darrera dècada. Diversos estudis de màrqueting apunten que una bona mitjana per a la professió és que per cada 15.000 habitants hi trobem una clínica veterinària. A Palma, les 39 clíniques existents comparades amb els gairebé 400.000

habitants, deixen aquesta mitjana en una clínica per cada 10.000 habitants. Veiem que l'increment de clíniques ens ha acostat a aquest límit.

I amb tot això cal demanar-se, com s'ha arribat en aquesta situació? Quines causes ho han provocat? Per què hi ha tantes clíniques?

La tendència

A Balears, a diferència d'altres Comunitats Autònomes, un veterinari jove amb certa experiència s'estima més muntar una clínica veterinària pel seu compte que no pas treballar per compte aliena. Com per tot, hi ha excepcions, i també hi trobem joves que se'n van fora a conèixer millor la nostra professió o a aprendre altres pràctiques que no es desenvolupen tant a Balears, però el més habitual en els darrers anys és començar el negoci de zero. Sembla ser que el fet d'instal·lar-se en una zona i adquirir clientela fins arribar a consolidar-la no fa por a aquests veterinaris, que no dubten en volar del niu i començar un negoci. I és que

començar de zero és molt costós: adquirir l'immoble, comprar els aparells de darrera tecnologia, contractar personal especialitzat i preparat i, sobretot, que entrin clients. Però a Balears succeeix, i la prova són les xifres abans esmentades. No obstant això, seria un error limitar a aquesta tendència el creixement de centres que s'ha produït a la nostra comunitat. Altres fets que indubtablement han col·laborat a aquesta proliferació, i que veurem més avall, són l'increment de la població i dels animals de companyia, la major demanda de serveis que la clientela sol·licita al veterinari o l'especialització de la professió.

Les feines a la clínica

En ple segle XXI, l'activitat diària a una clínica veterinària balear ja no es reparteix tan sols entre revisions mèdiques i vacunacions. Radiografies, consultes gastrointestinals, dermatològiques, cirurgies menors, neteges, etcètera, són pràctiques que habitualment es realitzen en qualsevol clínica de la nostra Comunitat. Però la tendència de la professió cap a l'especialització, i la continua formació dels veterinaris (aspectes dels quals en xerrarem en la revista del proper trimestre) està fent que aquest panorama vagi canviant i que ja s'estiguin fent operacions i pràctiques impensables fa deu anys.

L'animal de companyia és el motiu pel qual existeix la clínica, però l'eix de tot el procés és l'amo, el propietari. Aquesta és una figura molt important en el canvi que han experimentat les clíniques i la

pràctica veterinària en els darrers anys. A més, en el segle XXI, i des de fa ja uns anys, els animals domèstics o mascotes han passat a formar part molt activa de la família i en molts de casos en són un membre més, amb el que els seus amos demanen més i millor servei a un veterinari. Aquestes exigències han portat a la veterinària a avançar-se a les malalties i intentar prevenir-les abans que apareguin, és a dir, a la profilaxis (les desparasitacions, les vacunacions, etcètera, són més freqüents ara que fa unes dècades). Si bé és cert que la profilaxis s'ha convertit en l'eix de la clínica veterinària en aquest segle XXI, encara queda molt de camí per recórrer; ja que allargar la vida dels animals no sempre implica que visquin amb qualitat. Aquí, diàriament, s'a-

dapten investigacions i descobriments i s'estudien casos que faran que d'aquí a no molts anys, el benestar animal sigui una realitat consolidada.

Tracte amb el client

Pel que s'ha dit un poc més amunt es pot deduir que el clínic d'avui en dia no s'ha d'ocupar tan sols de la vessant pròpiament mèdica de la seva professió. En els darrers anys ha entrat en escena un factor realment important que era impensable fa dues dècades: la psicologia i el tracte amb el client. En el moment en el que l'animal de companyia es converteix en una part tan important en el si familiar, la figura del veterinari passa a ser vista la majoria de vegades com un vertader metge de família. Apart de curar l'animal, el clínic educa el client i li dóna confiança. Li explica què té l'animal i el fa sentir-se important en el procés, tot i que no cal oblidar que ell és l'únic que té els coneixements per intervenir. De totes maneres, no tots els clients tenen la mateixa actitud davant una malaltia de la seva mascota, així és que es poden dividir en tres tipus: de nivell 1, 2 i 3. Els primers són els que es desvien per l'animal i fan tot el que està en la seva mà per donar-li cura. Són aproximadament el 20 per cent de la clientela, encara que suposen el 80 per cent dels ingressos. Els de nivell 2 són aquells que visi-

ten eventualment el veterinari, és a dir, en cas que l'animal es troba en una situació complicada, però no els duen a la clínica amb regularitat. Finalment, els clients de nivell 3 són els que empen l'animal per desenvolupar una tasca, els que no donen més importància a l'animal que la funcional i que, en moltes ocasions, s'estimen més comprar-ne un altre a pagar un tractament o una cura.

D'altra banda, la clínica veterinària ha aprofitat la importància d'aquest tracte amb el client per incorporar la

venta de pinsos i altres accessoris entre les seves activitats diàries, un complement als ingressos mensuals. Aquesta pràctica entra dins l'extens camp del màrqueting aplicat a la clínica, el futur de la veterinària, i camp sobre el qual ja s'estan portant a terme diferents cursos. Això no és més que el conjunt de tècniques que s'han d'emprar per fer més rentable i millor el producte (en aquest cas, servei) que oferim al nostre client: la decoració de la clínica, la disposició, la neteja, la il·luminació de la sala

d'espera, entre altres actuacions i pràctiques que s'empren per gestionar la clínica i que fa uns anys eren inimaginables.

Ja no hi ha més espai, però aquesta radiografia no s'acaba aquí. En el pròxim número tractarem d'aprofundir en la formació dels veterinaris clínics, el bon nivell que ha assolit la nostra comunitat en aquest sentit, i també en la tendència cap a l'especialització, amb un apartat especial per a la clínica de cavalls. Fins el juny.

“La demanda de servei a petits animals y la desaparició de la ramaderia i l'agricultura han provocat un brutal increment de clíniques a Balears”

Pep Aguiló dona el seu punt de vista sobre la situació actual de la professió a la nostra comunitat

10

A prop de complir els 80 anys, Pep Aguiló és un dels professionals més veterans d'Europa en l'exercici de la veterinària i tot un referent en la professió. Per la seva clínica de les Rambles han passat milers d'animals... i de joves que recent sortits de la facultat han donat les primeres passes en el món professional. S'autoconsidera “de la vella escola”, fet que no implica, emperò, viure al marge dels canvis de la professió tal i com indica el seu càrrec a la presidència d'AVEPA. Aguiló repassa la situació que viu la veterinària de petits animals i els canvis que ha experimentat en els darrers vint anys oferint el seu punt de vista sobre les causes que els han provocat.

Aguiló creu que són tres les causes de la proliferació de clíniques a Balears en els darrers anys: la desaparició de l'agricultura i ramaderia, l'augment dels animals de companyia a les famílies i la capacitat adquisitiva de la gent que té la possibilitat de cursar una carrera. “En els 70, amb l'arribada del turisme van desapareixent progressivament l'agricultura i la ramaderia, amb el que també minven el número

de grans animals. Aleshores comença el degoteig cap a la clínica. Ara ja hi ha molts pocs veterinaris que fan grans animals”, explica. D'altra banda, Aguiló considera que “s'ha produït un increment de la població i, conseqüentment, dels animals de companyia, amb el que es fa més necessària la presència de les clíniques. A més, aquesta societat tan deshumanitzada en la que ens toca viure, ajuda. La gent ja no es relaciona entre si, ara és més fàcil comprar-te un ca”. Finalment, Aguiló creu que “si una família envia el fill o la filla a estudiar veterinària a la península és que s'ho pot permetre: hi ha diners. Després, quan clou la carrera i si hi ha possibilitat, el més fàcil es posar una clínica. Avui en dia els negocis són relativament petits i més del 90 per cent dels veterinaris no arriben als 1.500 euros. Per això, molts prefereixen volar tot sols, muntar la seva pròpia clínica i no dependre de ningú”.

Deixant de banda la immensa proliferació de clíniques a Balears, Aguiló es refereix també al nivell de la professió a la nostra comunitat: “A les Illes, el nivell de la veterinària està per damunt de la mitjana espanyola. Hi ha molts bons clínics. A més, la formació continuada està a l'ordre del dia i els veterinaris van actualitzant coneixements i tècniques. També hi ha més mitjans per accedir a la informació, com ara internet, videoconferències, llibres... i és més fàcil desplaçar-te a qualsevol altra lloc per assistir a un curs o a una convenció. També, el volum de cursos és major, gràcies a la tasca que desenvolupa AVEPA”. La tecnologia, diu Aguiló, també està en relació directa amb l'aspecte de la formació, assolint fites impensables fa uns anys, tal i com passa amb la medicina humana.

En referència a les pràctiques més habituals, el veterinari explica que “vacunes, revisions mèdiques periòdiques i neteges de boca és el que més es fa a les clíniques. Fa quinze anys era impensable que un client anés a una clínica perquè al seu gos se li practiqués una neteja de boca. A més, ara, un gos de més de vuit anys va a la consulta anualment, i abans no succeïa. Les cirurgies, radiografies, ecografies, etc, també són habituals”. “Un altre tema –afegeix– és el de la profilaxis però així com ocorre a medicina humana, s'ha aconseguit allargar la vida, però encara falta qualitat”.

Finalment, Aguiló considera que la clientela també ha contribuït a l'increment del número de clíniques i als canvis que han patit: “El client està més disposat a fer coses pel seu animal i té més capacitat adquisitiva”.

Tòfol Arbona:

Un viatge des de la veterinària a les arts

Hi ha molta gent que viu amb vertadera passió la seva feina. Que la tria perquè li apassiona i la porta a terme amb dedicació absoluta. El problema, emperò, arriba quan t'entusiasmen massa coses... i has de triar. Això és el que va fer fa uns anys Tòfol Arbona Castanyer, terrener de família sollerica, nascut fa 37 anys a Palma, quan abandonà la pràctica veterinària per dedicar-se, apart de a les seves afeccions, al negoci familiar: "Crec que un veterinari ha de ser veterinari 24 hores al dia", diu, i ell no ho podia ser. Anem al principi.

Tòfol Arbona estudia veterinària a Barcelona. Explica que "des de petit m'han agradat molt els animals i sempre havia tingut la inquietud de voler fer de veterinari, però també m'agradaven altres camps. Vaig triar veterinària i arquitectura i vaig entrar a les dues, però vaig decidir-me per la primera". Afegeix Arbona que "la carrera m'encantà i estic molt orgullós d'haver-la cursat. A més, crec que els veterinaris som uns professionals preparats per entrar dins molts àmbits de feina, tal vegada perquè som molt capaços de sistematitzar i de treballar en equip". Tòfol Arbona vola a Barcelona amb 19 anys, l'any 87, i acaba veterinària l'any olímpic, el 92, època que recorda amb molt afecte: "Era un any extraordinari per estar a Barcelona. M'allargà un poc la carrera, però vaig viure molt intensament els Jocs Olímpics. Vaig ser voluntari i vaig participar en totes les cerimònies. El recordo com un dels anys claus de la meua vida". Amb el títol sota el braç, Arbona accepta una oferta de becar a la universitat: "Vaig formar part de l'equip de l'hospital universitari fent feina en la reproducció de petits. Vaig portar a terme moltes inseminacions artificials i moltes citologies vaginals. Era un camp en expansió en el que jo m'havia format durant els estius de quart i cinquè de carrera a París treballant amb Christian Dumont, un referent en la veterinària mundial i un dels millors especialistes en reproducció. Vaig aprendre totes les tècniques i en tornar a Barcelona vaig ser jo el que va començar a estudiar i a treballar en la reproducció de petits". Després d'un any i mig, les

males condicions laborals, tant a nivell econòmic com per la descarnada competència, fan que Arbona abandoni la universitat per passar-se a la clínica privada a Barcelona i Girona.

Aleshores arriba un moment clau en la seva vida: se'n adona que la veterinària no és allò que ell s'imaginava. "Sempre dic que és quan vaig topar amb la realitat. Vaig veure que la veterinària no era allò que jo esperava", explica. Tot i els dubtes, el nostre protagonista accepta una feina a Malloca i comença a treballar amb Ramon Arbona, primer, i al Grup de Servei d'Urgències que formaven les clíniques Canis, Sant Fernando i Balmes, entre d'altres, després. "La recordo com una època molt bona i dolenta a l'hora. Fèiem feina molt bona en equip però vaig topar amb aquelles nits tot sol, en les que has de prendre decisions. Nits de no tenir ningú o nits de tenir vuit pacients dins la clínica i haver de córrer... se'm va fer etern", recorda. És aleshores quan Tòfol Arbona decideix canviar: "A mi el que em determinà de veritat el canvi va ser que al meu interior hi havia una espècie d'inquietud cap a moltes coses que veia que no podia desenvolupar. Per ser veterinari has d'estar disposat a ser-ho dia i nit, has de llegir llibres i revistes científiques, has d'anar actualitzant-te contínuament, anar a congressos, i per mi això implica que has de dedicar el 100 per cent de la teua vida a la veterinària. Pensava que no podia estar 24 hores dins la pell d'un veterinari perquè tinc moltes inquietuds. Hi havia moltes coses dins jo que bullien per sortir fora, i no podia desenvolupar la meua passió per la història, l'art o la cultura en general. No hi havia manera de canalitzar-ho i arriba el moment en el que explota. Necessitava un temps per reflexionar i vag tallar".

L'empresa de son pare, Nord Arbona Pizà, acull les següents passes de Tòfol. Explica que "és una empresa que es dedicava a la climatitzacions des de fa més de 30 anys... instal·lacions d'aire condicionat, calefacció i aigua corrent sanitària. Aquest era del món del que veníem nosaltres i

d'aquí vàrem anar evolucionant cap els sistemes de control: la domòtica i la immòtica (cases i edificis intel·ligents), que són sistemes de control d'habitatges i edificis, gestions centralitzades". Aquest és el camp en el que Arbona es guanya la vida actualment però, sobretot, el camp que li ha deixat temps per dedicar-se a altres inquietuds: "Els cinc anys anteriors m'han donat temps per estudiar història de l'art, portar a termes diverses iniciatives amb ARCA i lluitar per molts de temes... i també per a la creació artística. Des de l'empresa 'esponsoritzarem' iniciatives amb la intenció de mesclar els caires professional i cultural de l'arquitectura i les arts, i és tota una satisfacció".

La passió amb la que Arbona xerra de la seva actual ocupació es torna nostàlgia quan se li demana què és el que enyora de la veterinària: "Enyoro aquelles estones amb els companys per parlar de casos, d'investigar els uns amb els altres, enyoro aquelles estones de quiròfan on estàs concentrat en el que estàs fent i intentes resoldre un problema... aquelles estones de professió en les que veus que l'equip sí funciona. Les recordo amb molt d'afecte. I també enyoro els animals. I m'encanta quan els veïns em visiten i em demanen consell sobre els seus animals. Intento assessorar-los com millor puc". A Tòfol Arbona li tocà triar i ho va fer: Deixà de banda la veterinària i encertà en la seva elecció, però sempre tindrà un lloc per a ella en la seva ment. "Tan sols —diu— m'agradaria que em recordessin com un bon professional, perquè el que sí vaig fer va ser portar a terme la meua tasca amb il·lusió i dedicació".

Gripe aviar e inocuidad de los alimentos: declaración del Doctor Lee Jong-Wook, Director General de la OMS

Desde el principio de febrero de 2006, el virus de la gripe aviar hiperpatógeno H5N1 se ha propagado a las aves salvajes y domésticas de otros 17 países de África, Asia, Europa y el Oriente Medio. La Organización Mundial de la Salud vuelve a confirmar que si los productos avícolas se manejan de forma segura y se cocinan adecuadamente, no hay riesgo de que las personas puedan infectarse con virus H5N1 a través de los alimentos.

El virus H5N1 virus es altamente infeccioso entre las aves, pero no se transmite con facilidad entre las personas. Desde diciembre de 2003 se han registrado 173 casos humanos de infección por el virus, 93 de ellos mortales. Ninguno de esos casos se ha podido relacionar con el consumo de aves o productos avícolas cocinados adecuadamente. En la actualidad, las personas cuya salud se puede ver más amenazada son las que se encuentran en contacto directo con aves domésticas infectadas, por ejemplo, las familias que tienen corrales domésticos o quienes trabajan en mercados flotantes o mercados de animales vivos.

El reforzamiento de la vigilancia de las aves domésticas y salvajes, la rápida detección del virus y la aplicación inmediata de las medidas de control son de gran importancia para apoyar y mantener la confianza de los consumidores en la inocuidad de los productos avícolas.

Los datos obtenidos en todo el mundo demuestran que no existe riesgo de infección cuando las aves y los huevos se cuecen suficientemente, porque ese proceso mata los virus. Los productos avícolas son una importante fuente de proteínas en todo el mundo.

UpDate OraVet™, nuevo Boletín Formativo Informativo

Dada la importante acogida de OraVet™ por el sector de la odontología veterinaria. Merial Laboratorios S.A. ha creado un UpDate titulado Boletín para la Formación e Información del profesional veterinario que estará disponible a partir del mes de abril. Este boletín tendrá una edición anual y contendrá información de actualidad y de interés del sector de la odontología veterinaria. De este modo, Merial Laboratorios apuesta por la formación del veterinario en un sector emergente en el que en muchas ocasiones hay una falta importante de información y de comunicación.

Este boletín contendrá, en un primer gran apartado, información útil respecto al empleo y eficacia de la Gama OraVet™, incluyendo recomendaciones hechas por los líderes de opinión que aplican de manera regular OraVet™. Un segundo apartado estará enfocado a la formación del veterinario en odontología por lo que se expondrán experiencias, ponencias y citas bibliográficas de relevancia para la clínica diaria. El boletín está diseñado para facilitar al máximo su consulta, apareciendo en un formato coleccionable.

Esperamos que este boletín, con más de 30 páginas y fotografías a todo color, sea del interés y del agrado del veterinario. Con este boletín, Merial Laboratorios recalca la importancia de su gama OraVet™ en la odontología clínica, aportando un mayor número de herramientas al veterinario para facilitar su labor.

Brote de intoxicación alimentaria por consumo de ostras crudas en Palma

Más de 200 personas se vieron afectadas por un brote de intoxicación alimentaria asociado con el consumo de ostras crudas servidas en la Feria del Marisco, celebrada en Palma los días 27 de octubre a 2 de noviembre.

El microorganismo responsable parece ser un virus tipo Norwalk, que se

asocia como la causa más frecuente de las intoxicaciones alimentarias provocadas por el consumo de marisco crudo. Aunque los síntomas son leves y el cocinado elimina la presencia del virus, es difícil garantizar su ausencia en los productos crudos, por lo que se deben extremar las precauciones al manipular o consumir los productos en ese estado.

ibab

Institut de Biologia Animal
de Balnears S.A.

MALLORCA:

C/ Esperanto, 8
07198 - San Ferrnol
971426172

C/ Vaquez Mella, 7
07630 - Campos
971652662

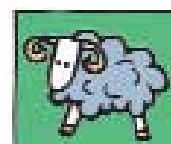
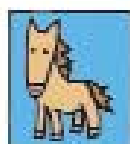
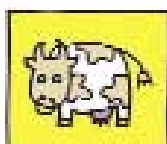
C/ Estaci3, 4
07510 - Sineu
971521080

MENORCA:

C/ Bijuters, 36 - Parcel·la 11
07160 - Ciutadella
971384745

EIVISSA:

Av. D'Espanyol, 49 - Tercera Planta
07800 - Eivissa
971195568

Pep Aguiló és reconegut amb el premi Fundació Mateu Orfila per la seva trajectòria professional

El veterinari va estar acompanyat per la seva família i per nombrosos companys que volgueren fer-li costat en un dia tan especial.

Es tracta de la segona edició d'un guardó que el passat any li fou concedit al premi Nobel de Medicina, Jean Dausset.

El veterinari Josep Aguiló Bonnín va rebre el passat dijous, dia 26 de gener, el premi Fundació Mateu Orfila, atorgat per la Reial Acadèmia de Medicina i Cirurgia de les Illes Balears, en reconeixement d'una vida dedicada a la veterinària. Es tracta d'un guardó que enguany es lliurà per segona vegada i que en l'edició anterior li va ser concedit al Premi Nobel de Medicina, Jean Dausset. En un dia tan especial, Aguiló va estar acompanyat per familiars i col·legues, que no es varen voler perdre un moment tan emotiu per a un professional de la veterinària tan reconegut.

Josep Aguiló Bonnín ha desenvolupat la seva tasca professional des de 1949 i ha 'tocat' pràcticament tots els camps de la professió, destacant especialment com a veterinari clínic de petits animals, una especialitat que continua exercint, i a la que ha dedicat la pràctica totalitat de la seva trajectòria amb uns nivells d'excel·lència amplament reconeguts. A més, ha estat el primer president de la Comissió Deontològica del COVIB i president electe de l'Associació de Veterinaris Espanyols Especialistes en Petits Animals (AVEPA) des de 2004, i de la que en serà el president enguany i l'any pròxim, i vice-president en 2008 i 2009.

Apart d'altres molts reconeixements, la trajectòria de Josep Aguiló va ser reconeguda fa dos anys pel Consell General de Veterinaris d'Espanya, orgue que li atorgà el seu màxim guardó: la medalla d'or de l'organització veterinària espanyola.

La candidatura de Josep Aguiló al Premio Mateu Orfila va ser proposada per la junta de govern del Col·legi Oficial de Veterinaris de les Illes Balears, el 15 de setembre del passat any.

El colectivo de jubilados recuerda a los compañeros difuntos en Sant Sebastià

Siguiendo con la tradicional costumbre de todos los años, el pasado día 26 de enero nuestro colectivo asistió a una misa en la iglesia de Sant Sebastià en sufragio de los compañeros difuntos. Durante la misma, el oficiante dedicó unas sentidas palabras recordando el paso de los veterinarios que en su tiempo formaron parte del Colegio Oficial de Veterinarios de Baleares.

A este acto religioso acudieron 27 compañeros, algunos de los cuales

estuvieron acompañados por sus respectivas esposas. También asistieron viudas que, con su presencia, contribuyeron a la emotividad del acto. A la salida de la misa se intercambiaron palabras alusivas recordando a los compañeros desaparecidos.

A continuación, nos dirigimos hacia un céntrico restaurante para degustar unos típicos platos mallorquines. Finalmente, se habló de una próxima visita al Museo Krekovic, situado en el Polígono de

Levante y en el que podremos admirar distintas obras pictóricas de personajes que han destacado en la cultura balear en diferentes épocas y estilos.

La Comisión Gestora del colectivo de jubilados programó una serie de actos artístico-culturales que se llevarán a cabo durante el presente año 2006, y de los cuales daremos cumplida información a medida que se realicen.

Francesc Solà

CURSOS I CAMPAMENTS D'IDIOMES

"Foreign Study League" ofereix un ampli programa de campaments i cursos d'idiomes per a joves i adults amb novetats de destinacions, allotjament i duració dels mateixos. Catàleg disponible en el Col·legi. Mes informació: FSL 902 431 745 www.fsl.es

Preu: 960 €
Mes informació: Fundació URV
977 327 416

SETEMBRE

Master Universitario en Investigación, Desarrollo e Innovación de Medicamentos, a Navarra.

Dates:
de setembre a desembre en anys consecutius (setze mesos).
Inscripcions fins al 31 de maig.
Organitza:
Facultad de Farmacia -
Universidad de Navarra.
Preu Inscripció:
70 €
Preu Matrícula:
11.200 €
Mes informació:
Universidad de Navarra. Estefanía
Berjón 948 425 653

JULIOL

VIII Curso Práctico sobre Hongos Oportunistas: Identificación y Caracterización, a Tarragona.

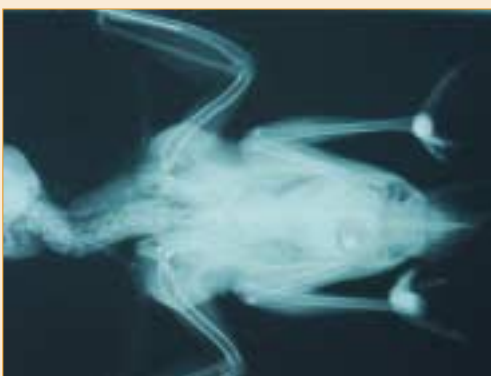
Dates:
del 17 al 22 de juliol. Inscripcions
fins a dia 27 de maig. Places limi-
tades.
Organitza:
Fundació Universitat Rovira i
Virgili.

cas clínic

Presentado por CLÍNICA VETERINARIA LA VILETA. Carlos Artigas Massanet Juan Ignacio Serra Colomer

El pasado 6 de marzo fue remitida a nuestra clínica una cotorra de la patagonia, *Cyanoliseus patagonus*, de 5 años de edad, sin sexo determinado, presentando un cuadro de debilidad, incoordinación y temblores de un día de evolución, según los propietarios.

- ¿Qué se observa en la radiografía?
- ¿Cuál es el diagnóstico más probable?
- ¿Qué pruebas diagnósticas realizarías?
- ¿Qué tratamiento deberíamos instaurar?

(resolució a la pàgina 18)

Altes:

José Marín Palenzuela

Des del dia 1 de gener de 2006
Telf : 602050073

Maria Francisca Serra Sureda

Des del dia 1 de gener de 2006
Telf: 658029298

Alícia Ferrer Tur

Des del dia 1 de gener de 2006
Telf: 650598188

Aurelia Allard

Des del dia 1 de gener de 2006
Telf: 616744580

Marta Marí Colomar

Des del dia 1 de gener de 2006
Telf: 658631827

Ana Rotger Cerdà

Des del dia 1 de gener de 2006
Telf: 617081347

Baixes:

Bouti Mohamed

Des del dia 31 de desembre de 2005
Trasllat a Madrid

Rosa Maria Mellado Gómez

Des del dia 31 de gener de 2006
Trasllat a Badajoz

Verónica Rial Rodríguez

Des del dia 31 de gener de 2006
Per trasllat a A Corunya

Damià Durán Servera

Des del 28 de febrer de 2006
Canvi d'activitat professional

Altes de Clíniques:

Clínica Veterinària Arol

C/ Andreu Feliu, 23
07010 Palma
Telèfon: 971 752 546
Titulars:

Joan M. Suau Ponseti
Antoni Oliver Far

Clínica Veterinària Nouclínic

C/ Historiador Truyols, 2
07500 Manacor
Telèfon: 971 845 047
Titular:

Maria Àngela González
Llamazares

¿Por qué contratar un seguro con AMA?

la mutua de los
profesionales sanitarios

A.M.A.
agrupación mutual
aseguradora

Un **profesional sanitario** sabe la importancia de estar asegurado.
Frente a los riesgos patrimoniales y personales **AMA** tiene
la mejor respuesta del mercado actual.
Conozca algunas de las razones:

MUTUA SIN ANIMO DE LUCRO

AMPLIA RED DE OFICINAS

IGUALDAD DE DERECHOS

SERVICIO EN INTERNET

MEJORES PRODUCTOS,
PRECIOS Y GARANTÍAS

CLUB AMA, MÁS SERVICIOS

SERVICIO PERSONALIZADO

300.000 MUTUALISTAS NOS AVALAN

...Y TODO ELLO CON EL RESPALDO DE LA GRAN MAYORÍA DE LOS COLEGIOS PROFESIONALES SANITARIOS

Por todas éstas razones cada día son más los profesionales sanitarios que confían en AMA.
Y usted, ¿qué espera para contactarnos?

AMA Palma de Mallorca, Barón de Pinopar, 10, 07012 Palma de Mallorca
Tel.: 971 714 982 • Fax: 971 710 731
pmallorca@amaseguros.com

www.amaseguros.com

L'obra de Mateu Bauzà, al Col·legi

Mateu Bauzà neix a Palma el 1950. Estudia a Barcelona i el 1976 es llicencia en Pintura per la Facultat de Belles Arts de Barcelona. Després de diversos viatges per Amèrica, Àfrica i Europa, el mes de setembre de 1985 s'instal·la definitivament a Mallorca. És a l'Illa on centra la seva feina i és a Mallorca on majoritàriament presenta les seves mostres. Ha exercit de comentarista d'art al semanari 'El Sóller' i ha col·laborat per 'El Dia de El Mundo'.

Ha exposat a la Galeria Expoart, de Barcelona (1973), Galería Latina, de Palma (1982), Galeria Ca Mestre Paco-Maneu, de Pollença (1986), Galeria Joan Oliver Maneu, a Palma, La Residència, a Deià, o Cas Jai, a la UIB (1988), la Sala Pelaires, de Palma (1989, 1994, 1998 i 2000), la Galería Sen, de Madrid (1991), Galería El Coleccionista, a Madrid (1995 i 1997), Galeria Bennasar, a Pollença (1998) o a la Galeria Pilar Mulet de Madrid (2001). També ha pres part en diferents exposicions col·lectives, entre les que destaquen: Homenatge Internacional a Joan Miró (1971); XXII Premi Internacional de Dibuix Joan Miró de la Fundació Joan Miró de Barcelona (1983), la 'IV Bienal Iberoamericana de Arte. Representación Española' (Mèxic), en el 1983; Biennial de Pintura de les Illes Balears, a la Llotja de Palma (1986); Arco' 89, Sala

Pelaires, a Madrid (1989). També fou a l'EXPO'92 de Sevilla, al Pavelló Balear (1992), a l'Art Actual de Barcelona amb 'Abstracció intimista de l'espai' (1996) o a l'Art Frankfurt entre el 96 i el 99. Centre Cultural Contemporani Pelaires, Col·lectiva Can Puig (Sóller), 'La generació prodigiosa: els pintors de Mallorca nascuts al 50' (Llucmajor), en el 2000 o a l'exposició itinerant del Govern Balear 'Punt per Galícia' (2003), entre altres.

Assessoria Jurídica

Si se encuentra un perro sin microchip atacando ovejas u otros animales, ¿Quién es el responsable?

La respuesta es, en principio, muy breve: el propietario o, en su caso, el poseedor del perro. El responsable del comportamiento de un animal, es su propietario o su poseedor (uno y otro o ambos, dependiendo de las circunstancias que no son del caso exponer ahora). El artículo 1905 de nuestro Código Civil nos dice que "el poseedor de un animal, o el que se sirve de él, es responsable de los perjuicios que causare, aunque se le escape o extravíe. Sólo cesará esta responsabilidad en el caso de que el daño proviniera de fuerza mayor o de culpa del que lo hubiese sufrido". Este artículo proclama la responsabilidad objetiva del dueño del animal sin más causa de exoneración de dicha responsabilidad que la fuerza mayor o la culpa de la víctima, sin que tenga importancia o trascendencia de tipo alguno la participación que en la agresión o ataque haya tenido el propietario del perro. Es responsable sólo por el hecho de ser propietario del animal.

Ahora bien, tan importante es saber "quién" es el responsable, como conocer el alcance o las consecuencias de esa responsabilidad. En este sentido, a una persona responsable de los ataques de un perro se le puede exigir, por una parte (y no siempre) una responsabilidad penal (sin duda la responsabilidad más grave), habida cuenta que en su actuación pueden llegar a darse los elementos integrantes de un delito o de una falta prevista en el Código Penal que puede conllevar sanción penal; o bien se le puede exigir, de forma exclusiva, la responsabilidad civil (en casi todos los casos de ataque) que se limitará a una compensación económica por el daño causado (ello es compatible con la responsabilidad penal); y finalmente, podrá ser exigida una responsabilidad administrativa en la medida que, si ese sujeto responsable ha infringido alguna norma de policía (municipal o autonómica y de existir dicha norma) en materia de guarda y custodia de animales domésticos, podrá ser sancionado con una multa administrativa (lo que es incompatible con la sanción penal por el principio de "non bis in ídem" pero perfectamente

compatible con la responsabilidad civil). El abanico de responsabilidades y la gravedad del hecho quedan, pues, expuestas en clara evidencia.

¿Existen otros responsables aparte de los indicados? La respuesta es que, por el hecho del ataque en sí mismo considerado, no caben más responsables. Sólo sería posible exigir responsabilidades (y advertimos que se trata de una opinión profesional que debería ser refrendada por los tribunales y tras el examen y análisis de caso por caso) a un Ayuntamiento que frente a ataques reiterados de perros asilvestrados (sin dueño o que aunque lo tenga o lo hayan tenido, éste no pueda ser identificado), no haga uso de aquellos medios que están a su disposición para intentar evitarlos, ya que en tal caso (y no nos referimos a que tuvieran éxito en la evitación sino que por lo menos lo intentara con los medios adecuados) podría interpretarse que se ha producido un mal funcionamiento de esa administración.

BUFETE ASESORÍA ANTONIO FONT

¿Qué se observa en la radiografía?

En ambas radiografías se pueden observar cuerpos radio-densos de densidad metálica tanto en el buche como en el ventrículo. Además se observa un acúmulo de aire en el tracto digestivo característico en esta patología (íleo paralítico).

¿Cuál es el diagnóstico más probable?

Ante estas imágenes y junto al cuadro clínico del animal (ataxia, incoordinación, temblores, debilidad...) el diagnóstico más probable es el de intoxicación por metales pesados. Tras realizar las radiografías, el propietario nos comentó que la jaula era metálica, tenía acceso a pintura y que además el día anterior había estado jugando con un encendedor (posibles fuentes de metales pesados).

¿Qué pruebas diagnóstica realizarías?

Ante la sospecha de una intoxicación por metales pesados deberíamos realizar:

- Hemograma (se puede presentar una anemia regenerativa hipocrómica).
- Bioquímica sanguínea, incluyendo AST, LDH (en estos casos si la intoxicación es crónica se produce lesión hepática) y CPK (aumentada por el daño neuronal producido por los metales).
- Determinación de metales pesados en sangre (Pb y Zn).
- Rx tanto LL como VD (no observar cuerpos metálicos en la radiografía no descarta la intoxicación por metales pesados).

¿Qué tratamiento deberíamos instaurar?

Ante un ave en este estado, lo primero que debemos hacer es estabilizarla aportándole calor y minimizar el estrés ubicándola en una zona tranquila y con poca luz (incubadora). Tras esto, le aplicamos fluidoterapia (optamos por la vía intraósea por la mayor cantidad de fluidos que se pueden administrar).

De forma específica:

1. Quelantes. Tanto el CaEDTA (20 mg/Kg. cada 12 hrs. IM) como la D-Penicilamina (55 mg/Kg. cada 12 hrs. PO) son eficaces. Nosotros inicialmente optamos por el CaEDTA y posteriormente por la D-Penicilamina ya que inicialmente la vía oral en estos casos puede ocasionar regurgitaciones y neumonías. Cabe destacar que el uso prolongado del CaEDTA puede dañar la función renal de estos animales. Es por ello que hay que realizar pausas en su aplicación con tal de evitarlo.
2. Catárticos. Tanto el aceite de parafina como el sulfato de bario o el psyllium son eficaces.

3. Adsorbentes. Carbón activado. Utilizándolo 2 hrs. antes de la aplicación de los catárticos.
4. Si las partículas metálicas son de gran tamaño se pueden intentar extraer mediante endoscopia del buche o por proventriculotomía (asociada a alta mortalidad).

Tras el tratamiento inicial se deben realizar radiografías de control y determinaciones de los metales en sangre de forma periódica para poder determinar la eliminación del tóxico y finalizar el tratamiento.

El pronóstico en estos animales es reservado si se presentan con un cuadro neurológico y/o afectados tanto el hígado como el riñón (intoxicaciones crónicas), de lo contrario la respuesta a los quelantes es muy rápida (6 horas).

Sáquele todo el jugo a su dinero

TecnoCuenta: 100 % ventajas, 0 comisiones

Disponer de una TecnoCuenta le permite disfrutar de una cuenta corriente o de ahorro llena de ventajas para **gestionar adecuadamente tanto su economía personal como profesional**, sin ningún tipo de comisión ni gasto de administración.

Además, con la TecnoCuenta podrá acceder a **servicios gratuitos y descuentos exclusivos**.

Súmese a quienes ya disfrutan de las ventajas que ofrece la TecnoCuenta.

TecnoCuenta es un producto que se enmarca en el acuerdo de colaboración con el **Colegio Oficial de Veterinarios de Baleares**.

Solicite información sobre las ventajas exclusivas de TecnoCredit en cualquier **oficina de SabadellAtlántico o Solbank**, llamando al **902 323 555** o en **www.tecnocredit.com**.

Le esperamos.

ibex35[®] "SA NOSTRA" Garantit

INVERTIU EN L'IBEX 35[®] SENSE RISC

A "SA NOSTRA" hem eliminat el factor risc de les inversions perquè ara us garantim que, sigui quin sigui l'import o el termini de la vostra inversió, en sortireu guanyant. El nou IBEX 35[®] Garantit "SA NOSTRA" és una assegurança d'estalvi la rendibilitat de la qual va lligada a l'evolució de l'index IBEX 35[®] i que sempre us assegura l'obtenció d'un rendiment.

"SA NOSTRA"

CAIXA DE BALEARS